

ГЛАВА 1

В дните когато съдиите съдеха, настана глад в земята. И един човек от Витлеем Юдов отиде да престои в Моавската земя, той, и жена му, и двамата му сина.

² Името на човека беше Елимелех, а името на жена му Ноемин, а имената на двамата му сина Маалон и Хелеон; те бяха ефратци от Витлеем Юдов. И дойдоха в Моавската земя и там останаха.

³ И Елимелех, мъжът на Ноемин, умря; и тя остана с двамата си сина.

⁴ И те си взеха жени моавки, на които името на едната беше Орфа, а името на другата Рут; и живяха там около десет години.

⁵ Тогава умряха Маалон и Хелеон, и двамата, тъй че жената се лиши от двамата си сина и от мъжа си.

⁶ След това тя стана със снахите си да се върне от Моавската земя, защото беше чула в Моавската земя, че Господ посетил хората Си и им дал хляб.

⁷ И тъй, тя излезе от мястото, гдето беше, и двете ѝ снахи с нея, и вървяха по пътя да се върнат в Юдовата земя.

⁸ Сетне Ноемин каза на двете си снахи: Идете, върнете се всяка в дома на майка си. Господ да постъпва с благост към вас, както вие постъпвахте към умрелите и към мене.

⁹ Господ да ви даде да намерите спокойствие, всяка в дома на мъжа си. Тогава ги целуна; а те плакаха с висок глас.

¹⁰ И рекоха ѝ: Не, но с тебе ще се върнем при твоите люде.

¹¹ Но Ноемин каза: Върнете се, дъщери мои, защо да дойдете с мене? Имам ли още синове в утробата си, за да ви станат мъже?

¹² Върнете се, дъщери мои, идете защото остарях и не съм вече за мъж. Ако бих и рекла: Имам надежда; даже ако се омъжех тая нощ, па и родях синове,

¹³ вие бихте ли ги чакали догде порастат? Бихте ли се въздържали заради тях да се не омъжите? Не, дъщери мои; върнете се, понеже съм много огорчена заради вас, гдето Господната ръка се е простирала против мене.

¹⁴ А като плакаха пак с висок глас, Орфа целуна свекърва си, а Рут се привърза при нея.

¹⁵ Тогава рече Ноемин: Ето, етърва ти се върна при хората си и при боговете си; върни се и ти подир етърва си.

¹⁶ А Рут каза: Не ме умолявай да те оставя и да не дойда подире ти; защото, гдето идеш ти, и аз ще ида, и гдето останеш, и аз ще остана; твоите люде ще бъдат мои люде, и твоят Бог мой Бог;

- ¹⁷ гдето умреш ти, и аз ще умра, и там ще се погребва; така да ми направи Господ, да! и повече да притури, ако друго, освен смъртта, ме разлъчи от тебе.
- ¹⁸ И Ноемин, като видя, че тя настояваше да иде с нея, престана да ѝ говори.
- ¹⁹ И тъй, двете вървяха докато дойдоха във Витлеем. И когато стигнаха във Витлеем, целият град се раздвижи поради тях; и жените думаха: Това ли е Ноемин?
- ²⁰ А тя им каза: Не ме наричайте Ноемин {Т.е., Благоугодност.} наричайте ме Мара {Т.е., Горест.} защото Всесилният ме твърде огорчи.
- ²¹ Пълна излязох; а Господ ме доведе празна. Защо ме наричате Ноемин, тъй като Господ е заявил против мене, и Всесилният ме е оскърбил?
- ²² Така се върна Ноемин, и с нея снаха ѝ Рут, моавката, която дойде от Моавската земя. Те стигнаха във Витлеем в началото на ечемичната жетва.

ГЛАВА 2

А Ноемин имаше един сродник по мъжа си, многоимотен човек, от рода на Елимелеха, на име Вооз.

- ² И моавката, Рут, каза на Ноемин: Да отида на нивата да събирам класове подир онзи, чието благоволение придобия. И тя ѝ рече: Иди, дъщерьо моя.
- ³ И тя отиде, и като стигна, събираше класове в нивата подир жетварите; и случи ѝ се да попадне на нивата, която беше дал на Вооза, човекът от рода на Елимелеха.
- ⁴ И, ето, Вооз дойде от Витлеем та рече на жетварите: Господ с вас! И те му отговориха: Господ да те благослови!
- ⁵ Тогава Вооз рече на слугата си, настойника на жетварите: Чия е тая млада жена?
- ⁶ И слугата, настойникът на жетварите, рече в отговор: Тая млада жена е моавката, която се върна с Ноемин от Моавската земя;
- ⁷ и тя рече: Да бера, моля, класове, и да събера нещо между снопите подир жетварите. И тъй тя дойде та стоя от сутринта до сега, само че си почина малко в къщи.
- ⁸ Тогава Вооз рече на Рут: Чуеш ли, дъщерьо моя? не ходи да събираш класове на друга нива, и да си не отидеш от тук, но стой тук при момчетата ми.
- ⁹ Нека очите ти бъдат в нивата, гдето ще жънат, и ходи подир тях; ето, аз заръчах на момчетата да се не досягат до тебе; и когато си жадна, иди при съдовете та пий от онова, което момчетата са налили.
- ¹⁰ И тя падна на лице та се поклони до земята, и рече му: Как придобих аз твоето благоволение, та да ме пригледаш, като съм чужденка?
- ¹¹ А Вооз в отговор ѝ рече: Каза ми се напълно всичко, що си сторила на свекърва си подир смъртта на мъжа си, и как си оставила баща си и майка си и родината си, та си дошла между люде, които по-преди не си познавала.
- ¹² Господ да ти отплати за делото ти, и пълна награда да ти се даде от Господа Израилевия Бог, под Чиито крила си дошла да се подслониш.
- ¹³ И тя рече: Да придобия твоето благоволение, господарю мой; понеже ти ме утеши и понеже говори благосклонно на слугинята си, ако и да не съм като някоя от твоите слугини.
- ¹⁴ И когато настана времето за ядене, Вооз ѝ рече: Дойди тука, та яж от хляба, и натопи залька си в оцета. Тя, прочее, седна до жетварите; а той ѝ подаде пържена пшеница, та яде и се насити и остави нещо.

- ¹⁵ А като стана да бере класове, Вооз заповяда на момчетата си, като каза: И между снопите нека събира класове; не я мъмрете;
- ¹⁶ и даже изваждайте нещо за нея от ръкойките и оставяйте го, и нека го събира без да ѝ забранявате.
- ¹⁷ Така тя береше класове в нивата до вечерта; па очука събраното, и то беше около една ефа ечемик.
- ¹⁸ И взе това та влезе в града, и свекърва ѝ видя колко класове бе събрала; и Рут извади та ѝ даде онова, което беше оставила след като се бе наситила.
- ¹⁹ И свекърва ѝ рече: Где събира днес класове? и где работи? Благословен да бъде оня, който те пригледа. И тя яви на свекърва си в чия нива бе работила, като каза: Името на човека, у когото работих днес, е Вооз.
- ²⁰ И Ноемин рече на снаха си: Благословен от Господа оня, който не лиши от милостта си ни живите, ни умрелите. Рече ѝ още Ноемин: Тоя човек е от нашия род, близък нам сродник.
- ²¹ И Рут моавката каза: При това, той ми рече: Да не се делиш от момчетата ми докато не свършат цялата ми жетва.
- ²² И Ноемин рече на снаха си Рут: Добре е, дъщерьо моя, да излизаш с неговите момичета, и да те не срещат в друга нива.
- ²³ И така, тя се привърза при момичетата на Вооза, за да бере класове догде се свърши ечемичната жетва и пшеничната жетва; и седеше със свекърва си.

ГЛАВА 3

След това, свекърва ѝ Ноемин ѝ рече: Дъщерьо моя, да не потърся ли спокойствие за тебе та да благоденствуваш?

- ² И сега, не е ли от нашия род Вооз, с чиито момичета беше ти? Ето, тая нощ той вее ечемика на гумното.
- ³ Умий се, прочее, и помажи се, и облечи се с дрехите си и слез на гумното; но да се не покажеш на човека, догде не е свършил яденето и пиенето си.
- ⁴ И като си ляга, забележи мястото гдето ляга, и иди та подигни покривката из към нозете му и легни; и той ще ти каже що трябва да направиш.
- ⁵ А тя ѝ рече: Всичко, що ми казваш, ще сторя.
- ⁶ И тъй слезе на гумното, та стори всичко, що ѝ заповяда свекърва ѝ.
- ⁷ А Вооз, като яде и пи и сърцето му се развесели, отиде да си легне край купа ечемик; а тя дойде тихо та подигна покривката от нозете му и легна.
- ⁸ И около среднощ човекът се стресна и обърна; и, ето, жена лежеше при нозете му.
- ⁹ И рече: Коя си ти? И тя отговори: Аз съм слугинята ти Рут; прости, прочее, полата си над слугинята си, защото си ми близък сродник.
- ¹⁰ А той каза: Благословена да си от Господа, дъщерьо; тая последна доброта, която си показала, е по-голяма от предишната, гдето ти не отиде след млади, били те сиромаси или богати.
- ¹¹ И сега, дъщерьо, не бой се; аз ще сторя за тебе всичко що казваш; защото целият град на людете ми знае, че си добродетелна жена.
- ¹² И сега, вярно е, че аз съм близък сродник; има, обаче, друг сродник по-близък от мене.
- ¹³ Остани тая нощ и утре, ако иска той да изпълни към тебе длъжността на сродник,

добре, нека я изпълни; но, ако не иска да изпълни към тебе длъжността на сродник, тогава заклевам се в живота на Господа, аз ще изпълня тая длъжност към тебе. Пренощувай тук.

¹⁴ И тя лежа при нозете му до сутринта, и стана преди да може човек да разпознава човека, защото той рече: Нека не се знае, че жена е дохождала на гумното.

¹⁵ Рече още: Донеси покривалото, което е върху тебе, и дръж го. И като го държеше, той премери шест мери ечемик, та го натовари на нея; и тя си отиде в града.

¹⁶ И като дойде при свекърва си, тя ѝ каза: Що ти стана, дъщерьо моя. И тя ѝ разправи всичко, що ѝ стори човекът.

¹⁷ Каза още: Даде ми тия шест мери ечемик, защото ми рече: Да не идеш празна при свекърва си.

¹⁸ А тя рече: Седни, дъщерьо моя, догде видиш как ще се свърши работата; защото човекът няма да се спре, докато не свърши работата още днес.

ГЛАВА 4

И Вооз възлезе на портата и седна там; и, ето, минаваше близкият сродник, за когото беше говорил Вооз. И рече: Господине, свърни, седни тук. И той свърна и седна.

² Тогава Вооз събра десет мъже от градските старейшини и рече: Седнете тук. И те седнаха.

³ После рече на сродника: Ноемин, която се върна от Моавската земя, продава нивата, дела, който принадлежеше на брата ни Елимелеха;

⁴ а аз рекох да ти известя и да ти кажа: Купи го пред седящите тука, пред старейшините на людете ми. Ако щеш да го откупиш като сродник, откупи го; но, ако не щеш да го откупиш, кажи ми, за да зная; защото освен тебе, няма друг да го откупи, като сродник; и аз съм подир тебе. И той рече: Аз ще го откупя.

⁵ И рече Вооз: В деня, когато купиш нивата от ръката на Ноемин, трябва да я купиш и от моавката Рут, жена на умрелия, за да възстановиш името на умрелия над наследството му.

⁶ Тогава сродникът рече: Не мога да изпълня длъжността на сродник, да не би да напакостя на своето си наследство; ти приеми върху себе си моето право да откупя, защото не мога да откупя нивата.

⁷ А в старо време, за да се утвърди всяко дело по откупване и размяна в Израиля, ето що беше обичаят: човекът изуваше обувката си, та я даваше на ближния си; и така се свидетелствуваше в Израиля.

⁸ За това, сродникът като каза на Вооза: Купи го ти за себе си, изу си обувката.

⁹ Тогава Вооз каза на старейшините и на всичките люде: Днес сте свидетели, че купувам от ръката на Ноемин всичко, що беше Елимелехово и всичко що беше Хелеоново и Маалоново.

¹⁰ А още и моавката Рут Маалоновата жена, придобих за жена, за да възстановя името на умрелия над наследството му, за да се не изличи името на умрелия измежду братята му и из града на обитаването му; вие сте свидетели днес.

¹¹ И всичките люде, които бяха в портата, и старейшините рекоха: Свидетели сме. Господ да направи жената, която влиза в дома ти, като Рахил и като Лия, двете, които са съградили Израилевия дом; и да станеш силен в Ефрата, и да бъдеш знаменит във Витлеем;

¹² и от потомството, което Господ ще ти даде от тая млада жена, нека бъде домът ти като дома на Фареса, когото Тамар роди на Юда.

¹³ И така, Вооз взе Рут, и тя му стана жена; и като влезе при нея, Господ ѝ даде зачатие, и тя роди син.

¹⁴ И жените казаха на Ноемин: Благословен Господ, Който днес не те остави без сродник; нека бъде прочуто Името Му в Израиля.

¹⁵ Тоя син ще ти бъде обнова на живота и прехрана в старините ти; защото го роди снаха ти, която те обича, която е за тебе по-желателна от седем сина.

¹⁶ И Ноемин взе детето и тури го в пазухата си, и стана му кърмилница.

¹⁷ И съседките му дадоха име казвайки: Син се роди на Ноемин. И нарекоха го Овид; той е баща на Есея, Давидовия баща.

¹⁸ И ето, Фаресовото родословие: Фарес роди Есрона,

¹⁹ Есрон роди Арама, Арам роди Аминадава,

²⁰ Аминадав роди Наасона, Наасон роди Салмона,

²¹ Салмон роди Вооза, Вооз роди Овида,

²² Овид роди Есея, а Есей роди Давида.

For other languages please go to **www.wordproject.org**